

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dette er dog et henrivende godt forslag, fantastisk godt forslag. Dansk Folkeparti støtter det her forslag, nr. B 159, fuldt og helt. Vi synes, at teksten på forslaget er rigtig god – forslag til folketingsbeslutning om at holde fast i kronen. Kan det formuleres smukkere: Folketinget beslutter at holde fast i kronen som dansk valuta og dermed bevare et selvstændigt dansk pengevæsen og en selvstændig dansk nationalbank og en selvstændig dansk økonomi? Det er lige, så man kan mærke kroppen dirre.

Bemærkningerne, som ledsager forslaget, er meget pædagogiske og fortæller mange nyttige ting, som jeg i hvert fald ikke vil undlade at gøre de personer, de borgere, de vælgere, jeg møder på min vej frem til den 28. september, opmærksom på, og på den måde vil det her indgå som et godt og nyttigt bidrag i afstemningsperioden op til den 28. september i vores fælles kamp for at bevare kronen og sørge for, at en af de væsentlige undtagelser, vi har over for den politiske udvikling i EU, nemlig forbeholdet over for ØMU's tredje fase, bliver fastholdt.

Jeg skal så alene sige til økonomiministeren, som fik sagt, at det var fantastisk flot, at der var 15 lande, der kunne gå sammen om dit og dat. Altså i relation til det her må det vidst være 11 måske 12 lande, økonomiministeren tænkte på. Der er jo faktisk den situation, at Storbritannien og Sverige ligesom Danmark er uden for euroen og har deres egne nationale valutaer, og der er ikke noget, der tyder på, at svenskerne, når vi har stemt nej den 28. september, ikke også vil holde fast i deres selvstændige valuta, og at Storbritannien i særdeleshed ikke også holder fast i sin egen valuta.

Dermed er vi en række gode, sunde nationer uden for euroen, som selvfølgelig også deltager i en masse drøftelser med hinanden om mange forskellige ting, sådan må det vel være.

Ud over det skal jeg i øvrigt blot henvise til mine indlæg under behandlingen af nr. L 288.

Frank Aaen (EL):

For dem, der fulgte debatten tidligere i dag, kan det jo ikke komme som nogen overraskelse, at Enhedslisten støtter beslutningsforslaget. Vi er godt nok uenige med hr. Frank Dahlgaard i en hel del ting – det var vi bestemt også med den forrige ordfører – men at vi siger nej til euroen er jo indlysende, og det er jo det, det her forslag peger på.

Nu er hr. Frank Dahlgaard jo en enmandsgruppe, og så produceres der alligevel et forslag som det her af en høj kvalitet, synes jeg. Jeg er heller ikke enig i alt, hvad der står heri, det er jeg ikke, men der er alligevel et omfattende dokumentationsmateriale, som redegør for, hvad afstemningen går ud på: at det er noget med, hvad vi har mulighed for at træffe beslutning om i Danmark, og hvad vi ikke har, hvad Unionen skal blande sig i, og hvad den ikke skal blande sig i. Og det er jo lige netop det, det går ud på.

Nu har de økonomiske vismænd jo i dag klart og tydeligt dokumenteret, at det ikke er en økonomisk afstemning, vi er på vej til, men en afstemning om politik. Det er en afstemning om, hvad der kan besluttes i Danmark, og hvad der ikke kan besluttes. Og der synes jeg for så vidt, at hr. Frank Dahlgaards forslag indeholder ganske mange udmærkede ting at kunne tænke over.

Så synes jeg selvfølgelig også, hvad angår økonomien, at det er godt, for jasigerne prøver alligevel at sige: Jamen det er nok bedst for Danmarks økonomi at være med i euroen. Så er det jo fint at se i tabellen over arbejdsløsheden i Euroland og arbejdsløsheden i de lande, der er uden for Euroland. I Danmark, Island, Norge, Schweiz, Storbritannien, Sverige er arbejdsløsheden sådan i gennemsnit mindre end det halve – det kunne hr. Frank Dahlgaard godt have regnet ud for os, men det tog jeg ved lidt hovedregning, det er ikke så svært – sammenlignet med den opgørelse, der er over eurolandenes gennemsnit på 10 pct. Det tyder jo ikke på, at det er specielt godt at være indenfor.

Når vi ser på den økonomiske udvikling målt i BNP, så er det tydeligt, at der, som hr. Frank Dahlgaard også sagde før, år for år og set over en årrække siden 1993, altså siden vores sidste afstemning, har været en langt stærkere udvikling i den økonomiske vækst i Danmark, end vi har haft i euroområdet.

Det er jo også derfor, at regeringen har det noget vanskeligt, når den skal prøve at sige, at vi skal stemme ja på grund af økonomien. Det er jo næsten forladt. Nu er det på grund af politikken på den måde, at vi skal have indflydelse og være med ved bordet.

Men vi har også fået det illustreret i løbet af dagen i dag: Det der bord, hvor bankdirektorerne sidder forsamlet, hvad skal vi egentlig være der for? For de har kun én ting at beslutte, og det er, at hvis det synes, at inflationen er lidt